

Ξενοφῶν, Ἑλληνικά Βιβλ.6, κεφ. 4 §§4-6.2

Πρωτότυπο κείμενο	Νεοελληνική απόδοση
<u>Ταῦτα</u> δὲ ποιήσας καὶ ἀναβάς ἀπὸ τῆς θαλάττης, ἐστρατοπεδεύσατο ἐν Λεύκτροις τῆς Θεσπικῆς. Οἱ δὲ Θηβαῖοι ἐστρατοπεδεύσαντο ἐπὶ τῷ ἀπαντικρὺ λόφῳ οὐ πολὺ διαλείποντες, οὐδένας ἔχοντες <u>συμμάχους</u> ἀλλ' ἢ τοὺς Βοιωτοὺς. Ἐνθα δὴ τῷ Κλεόμβροτῳ οἱ μὲν φίλοι προσιόντες ἔλεγον· ἽΩ Κλεόμβροτε, εἰ ἀφήσεις τοὺς Θηβαίους ἄνευ μάχης, κινδυνεύσεις ὑπὸ τῆς πόλεως τὰ ἔσχατα παθεῖν. Ἀναμνησθήσονται γάρ <u>σου</u> καὶ ὅτε εἰς Κυνὸς κεφαλὰς ἀφικόμενος οὐδὲν τῆς χώρας <u>τῶν Θηβαίων</u> ἐδήσας, καὶ ὅτε ὕστερον στρατεύων ἀπεκρούσθης τῆς ἐμβολῆς, <u>Ἀγησιλάου</u> ἀεὶ ἐμβάλλοντος διὰ τοῦ Κιθαιρώνα. Εὔπερ οὖν ἢ σαυτοῦ κήδη ἢ τῆς πατρίδος ἐπιθυμεῖς, ἀκτέον ἐπὶ τοὺς ἄνδρας. Οἱ μὲν φίλοι τοιαῦτα ἔλεγον· οἱ δ' ἐναντίοι· Νῦν δὴ, ἔφασαν, δηλώσει ὁ ἀνὴρ εἰ τῷ ὄντι κήδεται τῶν Θηβαίων, ὥσπερ λέγεται. Ὁ μὲν δὴ Κλεόμβροτος ταῦτα ἀκούων παρωξύνετο πρὸς τὸ μάχην συνάπτειν.	Αφοῦ ἔκανε αὐτά καὶ (αφοῦ) ἀνέβηκε ἀπὸ τῆς θάλασσης (πρὸς το ἐσωτερικόν), στρατοπέδευσε στα Λεύκτρα τῆς περιοχῆς τῶν Θεσπιῶν. Οἱ Θηβαῖοι στρατοπέδευσαν στον ἀπέναντι κοντινὸ λόφο, χωρὶς καθυστέρηση χωρὶς κανέναν ἄλλο σύμμαχο παρὰ μόνο τοὺς Βοιωτοὺς. Τότε οἱ φίλοι τοῦ Κλεόμβροτου τον πλησίαζαν καὶ τοῦ ἔλεγαν: «Ἄν αφήσεις, Κλεόμβροτε, τοὺς Θηβαίους χωρὶς μάχη, θα κινδυνεύσεις νὰ πάθεις τὰ χειρότερα κακὰ ἀπὸ τὴν πόλιν. Γιατί θα θυμηθοῦν γιὰ σένα καὶ ὅταν ἐφτάσες (κάποτε) στὶς Κυνὸς Κεφαλές καὶ δεν κατέστρεψες τὴ χώρα τῶν Θηβῶν, καὶ ὅταν ἀργότερα ἐκστρατεύοντας ἀποκρούστηκες με ἀποτέλεσμα νὰ μὴν εἰσβάλεις, ἐνῶ ὁ Ἀγησίλαος πάντα κατάφερνε νὰ εἰσβάλλει μέσω τοῦ Κιθαιρώνα. Ἄν λοιπὸν ενδιαφέρεσαι γιὰ τὸν εαυτὸ σου ἢ ἐπιθυμεῖς τὴν πατρίδα σου, πρέπει νὰ ἐπιτεθεῖς ἐναντίον τῶν (Θηβαίων) ἀνδρῶν». Οἱ φίλοι τοῦ αὐτὰ τοῦ ἔλεγαν· οἱ ἀντίπαλοί τοῦ πάλι ἔλεγαν τὰ εξῆς: «Τώρα πράγματι θα δείξει ὁ ἄνθρωπος ἀν' στ' ἀλήθεια φροντίζει γιὰ τοὺς Θηβαίους, ὅπως λέγεται». Στὸ ἀκουσμα αὐτῶν ὁ Κλεόμβροτος οργιζόταν καὶ ξεσηκωνόταν νὰ συνάψει μάχη.